

Udkastet, som endnu kun har været løseligt be-
 vort. Der har været omtalt, at Amtmanden
 ikke burde være Formand i en Konstringssom-
 mission; nei, det troer jeg heller ikke, han burde,
 men ligesaa lidt troer jeg, at det burde være en
 af Amtsraadet udvalgt sagkyndig Mand; thi,
 naar man nu vil fritage Amtmanden derfor,
 saa blev det Meningen, at Amtsraadet skulde
 udnævne to sagkyndige Mand, og man har i den
 sidste Tid havt Exempler paa, at de have valgt
 af deres egne Medlemmer, og disse bestaae for
 Størstedelen af Præster og Herremænd, og der
 findes kun en enkelt Bondemand iblandt dem,
 og denne har som oftest intet Kjendskab til
 Hesteindkjøb. Jeg vil derfor forbeholde mig
 nærmere at stille Vædringsforslag i denne
 Retning.

Tscherning: Vi have her igjen en af
 de Sager for, hvor man ligesom spiller Fje-
 derbold med Loven mellem Kjøbstad og Land.
 Om der ikke var nogen anden Ting, som be-
 viser, at den ikke var aldeles betimelig, saa
 var dette Beviis nok; jeg troer ikke, at vi skulle
 have bragt denne Anordning frem, førend vi
 have faaet vor hele Skattelovgivning ordnet.
 Man vil sige, at dette udgjør en Deel af
 Skattelovningen, men deri, paastaar jeg, ligger
 den feilagtige Opfattelse, dens historisk urigtige
 Opfattelse. Jeg vil gjerne indrømme, hvad den
 høitagede Indenrigsminister har sagt, at der
 har været Slægtskab mellem Anordningerne, som
 paabyde Hestehold og de Anordninger, som
 have fordret Barnepligt, men dette Slægtskab
 er paa ingen Maade af den Natur, at de
 nødvendigviis hange sammen. Der er ogsaa
 Slægtskab mellem Hesteholdet og det frie Hart-
 korn, men heller ikke dette Slægtskab er af en
 saadan Art, at de nødvendigviis hange sammen,
 og Bevistet derfor ligger iust deri, at man har
 kunnet paalægge Præstegaardene, hvis frie
 Hartkorn ikke er saa stort, dette Hestehold.
 Man er nemlig dengang, da dette Hestehold blev
 paalagt, gaaet ud fra 2 Synsmaader, som man
 nu har tabt af Sigte. Den ene er, at man
 kun har søgt at faae Hesteholdet tilveiebragt
 paa de Steder, hvor man troede, at Folk for
 deres egen Nytte maatte holde Heste af den
 Art, man forlangte, og derfor henholdt man
 sig til de store Gaarde, og til Præ-

sterne, som man ansaae for at være Mand,
 som dengang maatte bruge Rideheste, thi at
 kjøre var dengang ikke kommet i Mode om-
 kring paa Landet; de reed fra Sogn til
 Sogn, og de maatte have Heste, hvorpaa de
 kunde ride, og det Samme antog man var
 Tilfældet med de store Gaarde; de Folk alt-
 saa, som havde de Gjenstande, man søgte, hos
 dem tog man dem, og man troede ikke at træde
 dem meget nær, thi man maa huske paa, at
 den Priis, som vi nu slaaer Brag paa, den
 var dengang, den blev tilstaaet, en ganske
 god Betaling; vi maa nemlig erindre, at vi
 have gjort en Bankerot siden den Tid, og sat
 Pengewardien ned, saaledes at de Ravnevær-
 dier, vi her have, have noget ganske Andet at
 betyde end dengang, og naar vi holde dem
 sammen med Værdien af Gjenstandene og især
 Gjenstandenes Værdi i de fraliggende Egne,
 hvor der var en stor Forskjel netop paa Grund
 af Transportens Besværighed, jeg siger, at
 naar man seer hen paa Gjenstandenes Værdi,
 saa var den i Forhold til de Udlægningssum-
 mer, som bleve godtgjorte, saaledes, at disse
 Summer ikke vare saa overordentlig flette.
 Det er egentlig den Betragtningssmaade, man
 skulde have gjort gjeldende, og saa kunde man
 roligere være kommet til at sige, at det Tab,
 som de vedkommende Personer lede ved det
 tilvante Hestehold i et Aar eller to, er ikke
 saa stort, at man i den Henseende skulde be-
 høve at have synderlig Hastværk, og det eneste,
 som da havde Hastværk, det var, at de Gods-
 eiere, som endnu havde Heste, skulde vedblive
 at holde dem indtil en ny Lov kunde komme
 ud derom; thi det kunde man maaskee med Rette
 sige, at naar det frie Hartkorn er udlignet,
 saa kunde det være betænkeligt at paalægge de
 Gaarde, som endnu have Hestehold, en anden ny
 Byrde, men det er ogsaa alt, hvad man behø-
 vede at gjøre, og naar man havde gaaet denne
 Vej, saa var man kommet til at gjøre det, som
 dog er Hovedspørgsmaalet ved denne Sag, til
 det herskende, nemlig hvorledes Fordelingen
 af Hesteholdet skal være efter det militaire
 Formaal, thi det kan ikke nytte mig, at jeg
 har Hestehold i Sjælland til Rytteriet i Jyl-
 land; har jeg Nødvendighed for og er det
 militair Fornuft at have et større Rytterhold